

[Undervisningsministeren.]

ning i begrebet skolefrihed også på dette område, må det være muligt for eleverne at foretage et valg med hensyn til, om de vil på et statsseminarium eller på et privatseminarium. Det kan de ikke nu, for der er ganske enkelt ikke plads på statsseminarierne til en brøkdal af dem, der ønsker at komme der. Vil de have en læreruddannelse, er de henvist til at komme på et privatseminarium, hvor de må betale en ikke uvæsentlig del af undervisningen selv.

Tilsynet med seminarierne er det samme, hvad enten der er tale om statsseminarier eller privatseminarier, og jeg tror ikke, det ærede medlem hr. Damsgaard med nogen ret kan sige, at der er mindre initiativ, mindre fremsyn, mindre forståelse af nye synspunkter på statsseminarierne end på privatseminarierne. Der er forskel fra seminarium til seminarium, men der kan ikke trækkes en grænse efter de retningslinjer, som det ærede medlem pegede på.

Det, der foreligger, er som sagt, at 2 seminarier har henvendt sig til ministeriet med anmodning om at blive statsseminarier, og at regeringen har ment at burde imødekomme denne henvendelse. Vi har, som det er nævnt flere gange, i øjeblikket 29 seminarier, 21 private og 8 statsseminarier. Antallet af statsseminarier har ligget nogenlunde omkring 8 under hele udbygningen af seminarieordningen. Selv om vi trækker disse 2 privatseminarier fra de private seminarier og lægger dem til de 8 statsseminarier, vi har, vil forholdet mellem privat- og statsseminarier stort set være det samme, som det har været i mange år, i hvert fald i mere end de sidste 10 år.

Jeg mener, at det, vi her står over for, er en hensigtsmæssighedsforanstaltning, som er kommet i stand ved henvendelse fra seminarierne selv, og som ikke er udtryk for nogen principiel ændring i mit eller regeringens syn på, hvorvidt læreruddannelsen skal ske på privatseminarier eller på statsseminarier.

Om alle de beregninger, der har været drøftet her, skal jeg ikke sige mere, end der allerede er sagt. Jeg benægter naturligvis ikke, at der kan være ting i disse beregninger, som må bygge på et skøn, men jeg tror, at enhver, som vil se disse tal igennem, vil sige, at stort set er om-

kostningerne ved en læreruddannelse lige store, enten den foregår på et privatseminarium eller på et statsseminarium. Så kan man diskutere enkeltheder i tallenes opstilling; det kan det ærede medlem hr. Damsgaard for så vidt have ret i; der er ting, som man må skønne sig til. Men det samlede resultat vil ved enhver udregning, hvordan man end foretager den, føre til, at udgiften ved en lærers uddannelse stort set vil være den samme, enten uddannelsen foregår på et privatseminarium med statstilskud plus elevbetaling eller udgifterne dækkes fuldt ud, som det er tilfældet på et statsseminarium.

Hermed sluttede forhandlingen.

Der foretoges først afstemning vedrørende forslag til lov om statens overtagelse af Vordingborg Seminarium.

Lovforslagets §§ 1-3 og dets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse imod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Man gik dernæst til afstemning vedrørende forslag til lov om statens overtagelse af Gjedved Seminarium.

Lovforslagets §§ 1-4 og dets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse imod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes i dag kl. 15 med følgende dagsorden:

1) *Spørgsmål om meddelelse af orlov til folketingsmand Conrad Kofoed.*